

The Participation in Prevention, Risk Mitigation and Resolving Drug-related Youth Problems of the State, Society and Community in Municipal Communities in the Lower Northern Region

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการนำรูปแบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการสุ่มตัวอย่างในรูปแบบแบบเฉพาะเจาะจง และใช้เครื่องมือวิจัย คือ การออกแบบแนวคำถามการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เยาวชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และภาคประชาชน ผลการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ประเด็นได้แก่ 1.กรอบคิดว่าด้วยแก้ไขปัญหายาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน 2. เยาวชนกับสถานการณ์การได้รับความคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัด บันฐานคิดของการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติด 3.บทบาทของสถานศึกษาในการการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และ 4. รูปแบบความร่วมมือของการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายา

Received: 2021-04-09 Revised: 2021-05-01 Accepted: 2021-05-02

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง รัฐ สังคม ชุมชน: สถานการณ์ความเสี่ยงของเยาวชนต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

² หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก, Bachelor of Political Science Program , College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok Province.
Corresponding Author e-mail: reddevllsmall@gmail.com

เยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ข้อเสนอแนะในงานวิจัย คือ 1. สามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยฉบับนี้ในฐานะเป็นข้อมูลพื้นฐานในนำไปสู่การแก้ไขและการมีส่วนร่วมในปัญหาเสพติดในเยาวชนภาคเหนือตอนล่าง 2. การสร้างความรู้เข้าใจให้แก่เยาวชนในการป้องกันและลดความเสี่ยงในการเข้าถึงวงจรยาเสพติด และ 3. นำเสนอเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ

คำสำคัญ (Keywords): การมีส่วนร่วม; ลดความเสี่ยง; เยาวชน; ยาเสพติด; ภาคเหนือตอนล่าง

Abstract

This research on ‘The Participation in Prevention, Risk Mitigation and Resolving Drug-related Youth Problems of the State, Society and Community in Municipal Communities in the Lower Northern Region’ has the objectives to study the participation in prevention, risk mitigation and resolving drug-related youth problems of the state, society and community in municipal communities in the lower northern region. The researcher chose a qualitative research method to conduct the research by using an in-depth interview model and purposive sampling. The research instruments were the design of an interview form and focus group discussion. The sample were the groups of youth, government officials and the public sector. The findings were divided into four areas: 1. A framework for resolving drug-related youth problems of the state, society and community. 2. Youth and the circumstances of receiving coverage, assistance and therapy based on the concept of prevention, risk mitigation and resolving drug-related youth problems. 3. The roles of educational institutions in prevention, risk mitigation and resolving drug-related youth problems 4. A cooperative model of the participation in prevention, risk mitigation and resolving drug-related youth problems of the state, society and community. Suggestions in the research: 1. This research can be applied beneficially as a basic information for resolving and participation in drug-related youth problems in the lower northern region. 2. There should be a building of knowledge and understanding for youth regarding prevention and risk mitigation of access to drug cycles. 3. The findings should be presented as a policy recommendation

for resolving drug-related youth problems, which is considered major problems of the country.

Keyword: The Participation; Risk Mitigation; Youth; Drug; the Lower Northern Region

บทนำ (Introduction)

สำหรับสถานการณ์ยาเสพติดในภาคเหนือตอนล่าง จากรายงานสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดในปี 2558 พบว่าพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างเป็นพื้นที่ในการลักลอบลำเลียงยาเสพติด ผ่านไปยังพื้นที่อื่นในเส้นทางหลวงสายหลักและสายรองสำคัญ คือ เส้นทางหมายเลข 11 จาก เชียงราย-อุตรดิตถ์-พิษณุโลก-พิจิตร-นครสวรรค์ เส้นทางหมายเลข 12 จากตาก-สุโขทัย-พิษณุโลก-เพชรบูรณ์ เส้นทางรองในการลำเลียงยาเสพติดเป็นเส้นทางหมายเลข 1325 อำเภอ พรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก -อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ เส้นทางหมายเลข 1143 อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก- อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ส่วนราคายาเสพติดพบว่า ยาบ้า เม็ดละ 200-250 บาท กัญชาห่อละ 2,800-3,500 บาท ไอซ์ จีละ 2,800-3,000 บาท (พิษณุโลกฮอตนิวส์, 2558) นอกจากนี้ข้อมูลจากคณะกรรมการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ครั้งที่ 8 / 2562 จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ชี้ให้เห็นถึงการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างโดยยังคงเป็นการค้าและการแพร่ระบาดของยาบ้า พืชกระท่อม กัญชาแห้ง กัญชาสด และไอซ์ กลุ่มผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดยังคงเป็นกลุ่ม รับจ้าง /แรงงาน มากที่สุด,รองลงไปคือ กลุ่มเกษตรกร ,และ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ช่วงอายุที่ พบว่าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด คือ เยาวชนอายุระหว่าง 18-24 ปี, รองลงมาเป็นกลุ่ม อายุ 25-29 ปี, และกลุ่มอายุ 39 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ การแพร่ระบาดของปัญหา ยาเสพติด ข้างต้นได้สร้างความตระหนักแก่หน่วยงานภาครัฐและสังคมในการดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามต่อสถานดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยประธานชมรมเครือข่ายสื่อมวลชน ปปส. ภาค 6 นำ คณะชมรมเครือข่ายสื่อมวลชน ปปส. ภาค 6 เข้าร่วมโครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพ แกนนำเครือข่ายสื่อมวลชน ปปส. ภาค 6 ทั้ง 9 จังหวัดในภาคเหนือตอนล่างประกอบด้วย อุทัยธานี นครสวรรค์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตากและพิจิตร (NorthernNews, 2562) โดยสาระสำคัญความร่วมมือกันเพื่อรู้สร้างความเข้าใจในสถานการณ์ยาเสพติดการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดซึ่งจะต้องสื่อสารการทำงานของ ภาครัฐกับประชาชนได้อย่างถูกต้องซึ่งเรื่องสำคัญ รวมไปถึงประเด็นการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่เยาวชน ประเด็นการเป็นพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเส้นทางขนย้ายและลำเลียงยาเสพติด จากรายละเอียดข้างต้นถือว่าเป็นปัจจัยความเสี่ยง (risk factor) ในการที่ทำให้เกิดการแพร่ สารเสพติดมากขึ้นในเยาวชนอันเนื่องจากว่าพื้นที่สำคัญที่พบการแพร่ระบาดและมีการลำเลียง

ชนย้ายยาเสพติดส่วนใหญ่ปรากฏอยู่ในเขตเมืองซึ่งมีความสะดวกสบายในด้านการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำให้เยาวชนเข้าถึงวงจรของยาเสพติดได้ง่ายมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ จากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของพื้นที่ในฐานะเส้นทางของการขนย้ายและลำเลียงยาเสพติด รวมถึงพักยาเสพติดก่อนที่จะเข้าสู่กรุงเทพมหานครและส่งออกต่อไปยังชายแดนประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ปัญหาเรื่องยาเสพติดดังกล่าวได้สร้างความเสียหายให้แก่รัฐและประชาชนเป็นอย่างมากซึ่งแทบจะทุกๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็น สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะเข้าไปสู่วิถีวงโคจรของยาเสพติดก็คือกลุ่มเยาวชน ฉะนั้นจากความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงปรารถนาที่จะนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยความต้องการของผู้วิจัยต้องการฉายภาพเพื่อค้นหาสภาพปัญหาเชิงพื้นที่เพื่อประเมินความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเยาวชนในเรื่องปัญหาเสพติดในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง และท้ายสุดนำเสนอเป็นเชิงนโยบายที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

บทความวิจัยฉบับนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการนำรูปแบบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์มีการสุ่มตัวอย่างในรูปแบบแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Work) โดยอยู่ในขอบเขตประเด็นของวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มเยาวชนอายุ 15-18 ปี ในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บนกรอบ

ของวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling)

2. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง นายกเทศมนตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการปราบปรามยาเสพติด ในพื้นที่ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับการณ์ของการสัมภาษณ์บนกรอบของวัตถุประสงค์ของงานวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ผู้วิจัยเลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ได้แก่ คนในชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง และร้านค้าเอกชนทั่วไป จำนวนของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับการณ์ของการสัมภาษณ์บนกรอบของวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling)

เครื่องมือในการทำวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย

1. ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพรมแดนความรู้และใช้ประโยชน์จากผลวิจัยหรือบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาในงานวิจัยนี้

2. การเข้าถึงการสัมภาษณ์เยาวชนกลุ่มเยาวชนอายุ 15-18 ปี ในพื้นที่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับสำนักงานปราบปรามยาเสพติดภาค 6 โดย (หนังสือขอเข้าเก็บข้อมูล) หน่วยงานดังกล่าวได้ทำเรื่องขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์

3. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนเจ้าหน้าที่ภาครัฐโดยมีการทำหนังสือขอข้อมูลและชี้แจงโครงการวิจัยเพื่อนำมาสู่กิจกรรม Focus Group จำนวน 1 ครั้ง

4. ทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลวิจัยเตรียมการเขียนรายงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบร่วมกันเพื่อที่จะจัดหมวดหมู่ข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไปวิเคราะห์ จากนั้นนำสู่การนำเสนอข้อมูลเชิงการพรรณนา (Descriptive) ซึ่งเป็นการเขียนอธิบายและให้ความละเอียดของเนื้อหาและสิ่งที่ได้ค้นพบในงานวิจัยจนนำไปสู่การอภิปรายผลในส่วนของท้ายของงานวิจัยฉบับนี้ ทั้งนี้การเขียนนำเสนอข้อมูลในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยจะอ้างอิงบนฐานของวัตถุประสงค์ในการวิจัยของงานชิ้นนี้เป็นสำคัญ

ผลการวิจัย (Research Results)

ในบทความฉบับนี้ผู้เขียนได้นำเสนอผลการวิจัยในประเด็นเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เป็น 4 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. กรอบคิดว่าด้วยแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่เขตเทศบาลในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยต้องการนำเสนอให้เห็นภาพรวมของฐานคิดและการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ สังคม และชุมชน ว่ากระบวนการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและมาตรการในการแก้ไขปัญหาเสพติดมีการรับมือนำอย่างไร ผลการสังเคราะห์จากข้อมูลในการสัมภาษณ์พบว่า ประเด็นเรื่องการแก้ไขปัญหาเสพติดไม่ได้ลอยตัวอย่างอิสระจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของชุมชนและนโยบายรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่การจัดการปัญหาทั้งในระดับจุลภาคและมหภาคจะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สังคมและชุมชน ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวก็มีทั้งความร่วมมือในเชิงบวกในการบูรณาการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาใช้เชิงพื้นที่และนโยบายได้ แต่ในความร่วมมือบางพื้นีมักพบเจอปัญหาของการแยกส่วนการทำงานจนทำให้การรับมือต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จโดยปัจจัยที่กล่าวมานั้นย่อมสะท้อนและยืนยันให้เห็นว่า “แก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด” ยังคงเป็นประเด็นที่สำคัญที่รัฐไทยจะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนและนำไปสู่การนำเยาวชนออกจากความเสี่ยงในการเข้าสู่วงจรของยาเสพติด

การอธิบายถึงจุดหมายของการแก้ไขปัญหาว่าด้วยฐานคิด คือ ส่วนใหญ่ปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหามักมุ่งไปที่การปราบปรามและการดำเนินคดีด้วยกฎหมาย นำไปสู่การสืบหาเบาะแสหรือการเข้าจับกุมดำเนินคดีนั้นจะมีในทุกรูปแบบ แต่หลักๆ แล้ว จะเป็นการได้รับแจ้งเบาะแส การปฏิบัติการที่สำคัญก็คือ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานฝ่ายปกครอง ทหารร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานภาคประชาสังคม มูลนิธิ และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ แกนนำชาวบ้านในชุมชน ปฏิบัติการดังกล่าวนำไปสู่การสร้างมาตรการป้องกันยาเสพติดที่มีลักษณะร่วมกันของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งปรากฏออกมาในรูปแบบของ “แผนการปฏิบัติการป้องกันยาเสพติด” ซึ่งในแต่ละจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างก็จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปภายใต้ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดทั้ง 9 จังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ ตาก พิชณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ และ อุทัยธานี มาตรการดังกล่าวอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะการรับมือกับการขนย้ายยาเสพติดในรูปแบบที่ทันสมัยผ่านผ่านขนส่งพัสดุสาธารณะ กล่าวคือ เป็นมาตรการป้องกันการลักลอบขนย้ายยาเสพติดผ่านการแอบแฝงหรือปลอมแปลงเป็นการขนส่งพัสดุผ่านบริษัทขนส่งพัสดุ โดยจะมีการใช้เครื่องสแกนพัสดุ (X-Ray) จากสำนักงานป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติดภาค 6 ร่วมด้วยเครือข่ายผู้นำชุมชนในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างในการตรวจค้นหายาเสพติดในพื้นที่เสี่ยงและเส้นทางถนนสายหลักและสายรอง ได้มีการดำเนินการร่วมตรวจหายาเสพติดที่อาจมีการแอบลักลอบขนคล้ายผ่านบริษัทขนส่งสาธารณะ

มาตรการการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนำไปสู่การจัดระบบกรอบคิดด้วยการแบ่งพื้นที่เสี่ยงของประเด็นปัญหายาเสพติดโดยแยกออกตามสีและหมู่บ้านผ่านการบันทึกสถิติอัตราการการค้าและเสพของหน่วยงานปกครองท้องถิ่น จังหวัด และชุมชน ในการรวบรวมข้อมูลกล่าวคือ ตามหลักเกณฑ์แบ่งไว้ 4 ระดับ คือ หมู่บ้านสีขาว หรือปลอดยาเสพติด หมู่บ้านสีเขียว หรือปัญหายาเสพติดน้อย หมู่บ้านสีเหลือง หรือปัญหายาเสพติดปานกลาง และหมู่บ้านสีแดง หรือปัญหายาเสพติดมาก ซึ่งเป้าหมายของการแก้ไขปัญหาคือลดสถานะหมู่บ้าน/ชุมชนสีแดง ให้เป็นพื้นที่สีเขียว หรือปัญหายาเสพติดน้อยต่อไป จากกรอบคิดดังกล่าวเป็นการจัดระบบการแก้ไขปัญหานำไปสู่การลดทอนตัวเลขผู้ติดยาเสพติดให้น้อยที่สุด แต่หากพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงกลับพบว่าตัวเลขจำนวนที่มีการบันทึกในระบบของการประเมินการรายงานผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดในระบบสารสนเทศยาเสพติดจังหวัด (Narcotics Information System for Province Agency : NISPA) ในการแบ่งพื้นที่เสี่ยงพบว่าชุมชนไม่สามารถดำเนินการส่งตัวเลขของผู้เสพและผู้ค้าในพื้นที่ของตนเองอย่างตรงไปตรงมาส่งผลต่อการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว สาเหตุที่ไม่ส่งตัวเลขที่แท้จริงของผู้นำชุมชนเนื่องจากว่าเกรงกลัวผู้มีอิทธิพลและความปลอดภัยของตัวเอง (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดพิษณุโลก, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2563)

นอกจากนี้กรอบคิดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดยังมีประเด็นนอกเหนือมาตรการการปราบปรามและประเมินความเสี่ยงแล้วยังมีประเด็นเรื่องของการบำบัดฟื้นฟูกล่าวคือ เรื่องของการบำบัดนั้นหากเป็นการสมัครใจเข้ารับการบำบัดของผู้เสพจะมีการดำเนินการโดยสถานพยาบาลจะรับผู้เข้ารับบำบัดไม่จำกัดอายุ และฝ่ายปกครองเป็นศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแก้ไขปัญหายาเสพติดจะรับผู้เข้ารับบำบัดตั้งแต่อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ส่วนมาตรการการแก้ไขปัญหายาในการบูรณาการร่วมกับชุมชนอื่นๆ เช่น มาตรการปิดกวาดบ้าน เป็นการดำเนินการเข้าสู่มตรวจสืบสวนนักเรียนในสถานศึกษาต่างๆ หากพบเจอผู้ที่เข้าข่ายการเสพยาเสพติด หรือมีผลว่าเสพยาเสพติดจะมีการส่งตัวเข้ารับการบำบัดในสถานพยาบาลที่เกี่ยวข้องโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการบำบัดไปแล้วกลับมาเสพใหม่นั้นทางฝ่ายปกครองจังหวัดของแต่ละจังหวัดจะมีการตรวจสอบรายชื่อ หากพบว่าเป็นผู้ที่เคยได้รับการบำบัดหรือเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้วจะส่งต่อให้มีการดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไปทั้งนี้รวมถึงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในการสุ่มตรวจสถานบริการและสถานบันเทิง ซึ่งหลักๆ แล้วจะมีการตรวจสอบในพื้นที่อำเภอเมืองโดยมีฝ่ายปกครองร่วมกับชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลักซึ่งจะมีการตรวจสอบในเรื่องการดำเนินการของสถานประกอบการว่าเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และ

สำหรับในพื้นที่อื่นๆ เช่น สวนสาธารณะที่เป็นจุดเสี่ยงในพื้นที่อาจมีการเข้าสู่ตรวจอย่างสม่ำเสมอ และอาจจะเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยจากผู้คนในยามวิกาล อาทิ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง สวนออกกำลังกาย แต่ถึงอย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานอื่นๆ ได้มีการเข้าสู่ตรวจอย่างสม่ำเสมอ ตามจุดเสี่ยงต่างๆ หากไม่มีตรวจสอบแล้ว ไม่มีการเสพยาเสพติดจะมีการตักเตือนและแจ้งผู้ปกครองเพื่อทราบและรับตัวกลับ ทั้งนี้รวมถึงได้มีการดำเนินการเข้าสู่ตรวจผู้พักอาศัยในหอพักต่างๆ และผลปรากฏว่าพบผู้ที่มีสารเสพติดอยู่บ้าง สำหรับการเข้าตรวจนั้นอาจจะใช้วิธีการเข้าตรวจภายในสถานศึกษา เนื่องจากการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานจะเป็นผลดีมากกว่าการเข้าสู่ตรวจในหอพักบ่อยซึ่งจะสร้างความรู้สึกไม่ดีต่อผู้ต่อประกอบการได้ (ผู้นำชุมชนและสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 6, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 ตุลาคม 2563)

จากเนื้อหาข้างต้นทำให้เห็นกรอบคิดของกระบวนการทำงานร่วมกันของภาครัฐ สังคม และชุมชน โดยบทบาทดังกล่าวได้ขึ้นอยู่กับบริบทของพื้นที่ซึ่งในงานฉบับนี้ผู้วิจัยสะท้อนให้เห็นในภาพรวมของพื้นที่เขตเทศบาลในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างเท่านั้น ลักษณะการแก้ไขปัญหายาเสพติดกับยาเสพติดดังกล่าวมีกลไกสำคัญที่ระบุให้เห็นถึงปัญหายาเสพติดว่าเป็นสถานการณ์ที่พื้นที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดโดยเฉพาะชุมชนเพราะตัวแสดงที่เป็นภาครัฐก็จะมีกลไกในการปราบปรามและดำเนินคดีซึ่งเป็นเรื่องที่ปลายเหตุ แต่ชุมชนเป็นเจ้าของพื้นที่และเล็งเห็นถึงปัญหาอย่างแท้จริงในการสร้างกลไกขึ้นมาแก้ไขมากกว่าการเฝ้าระวังในเชิงรับเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามนั้นหากกล่าวอย่างเข้าใจได้ง่ายก็คือ การบูรณาการการแก้ไขปัญหายาของภาครัฐ สังคม ชุมชน ทั้งสามฝ่ายจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของปัญหายาเสพติดไปในทิศทางเดียวกันและสร้างกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมอย่างใกล้ชิด

2. เยาวชนกับสถานการณ์การได้รับความคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัด บันฐานคิดของการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สำหรับประเด็นเยาวชนกับสถานการณ์การได้รับความคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัด บันฐานคิดของการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเยาวชนในฐานะปัจเจกบุคคลและเยาวชนที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของชุมชน ฉะนั้นในสถานการณ์นี้จึงนำเสนอให้เห็นภาพสถานการณ์ภายหลังจากเยาวชนในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างได้เข้าสู่วงจรของยาเสพติดแล้วนั้นหน่วยงานภาครัฐ สังคม และชุมชนมีปฏิกริยาอย่างไรต่อประเด็นดังกล่าว

2.1 การดำเนินงานของภาครัฐ ในประเด็นเยาวชนกับสถานการณ์การได้รับความคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัด ตัวอย่างการดำเนินงานข้อมูลสังเคราะห์จากการสัมภาษณ์สำนักงาน

พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง อธิบายถึงการปฏิบัติการในการคุ้มครองเยาวชนต่อภัยยาเสพติด โดยผ่านกิจกรรม เช่น

“การจัดค่ายศูนย์ขวัญแผ่นดิน เป็นหลักสูตรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพยาเสพติด โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ เช่น จังหวัด สำนักงานยุติธรรมจังหวัด สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด โดยจะมีผู้เข้าร่วมแต่ละครั้งอยู่ที่ประมาณ 200 ราย และผู้เข้าร่วมมีทั้งเป็นเยาวชนและบุคคลทั่วไป ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของค่ายฯ จะเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพยาเสพติด ค่ายศูนย์ขวัญแผ่นดิน มีการการดำเนินการกิจกรรมในภาพรวมของผู้เข้าร่วมทั้งหมดยังมีใช้รายบุคคล การเจาะรายละเอียดรายบุคคล สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงจะมีการดำเนินการตามการขอความอนุเคราะห์จากสถานศึกษา กรณีมีเยาวชน นักเรียน ได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติด หรือได้รับประสานงานจากหน่วยงานอื่นให้เข้าตรวจสอบเยาวชนผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติด แต่ก็มีไม่มากนัก” (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครสวรรค์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2563)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด สถานศึกษา ในการร่วมพื้นที่เก็บข้อมูลในชุมชน ครอบครัวของเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติด เพื่อหาสาเหตุของปัญหาและแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด เช่น การสนับสนุนทุนทรัพย์ให้กับครอบครัวที่ยากจนรายบุคคล โดยตามระเบียบแล้วสามารถมอบทุนทรัพย์ให้กับครอบครัวที่ยากจนได้ไม่เกิน 3,000 บาท และไม่เกิน 3 ครั้งต่อปีงบประมาณ กรณีครอบครัวใดมีความยากจนเกินกว่าที่จะได้รับการเยียวยาด้วยเงิน 3,000 บาทนั้น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหาแหล่งทุนสนับสนุน เช่น กองทุนของหน่วยงานภาครัฐ กองทุนภาคเอกชน เพื่อให้ครอบครัวดังกล่าวได้รับเงินเยียวยาตามความเหมาะสมต่อไป

ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐได้แต่จังหวัด อำเภอ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง สถานศึกษา บ้านพักเด็กและครอบครัว จะลงพื้นที่สนับสนุนงานโครงการเกี่ยวกับการป้องกันและยุติความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งจัดขึ้นโครงการรณรงค์รณรงค์ส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ทั้งนี้เป็นการดำเนินการกิจกรรมในภาพรวมของปัญหาในครอบครัว จะมีไม่มีเพียงปัญหาเสพติดเท่านั้น ด้วยประเด็นเรื่องการคุ้มครองเยาวชนข้างต้นที่มีแผนการปฏิบัติการร่วมกันของภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องเป็นแผนการปฏิบัติที่สร้างคามคุ้มครองก่อนและหลังของการเกิดปัญหาเสพติดแก่เยาวชนผ่านโครงการบำบัดฟื้นฟูและโครงการให้ความรู้ในสถานศึกษาในพื้นที่ชุมชนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 การดำเนินการของภาคสังคมและชุมชน นอกเหนือจากกลไกรัฐจะเป็นผู้กำกับดูแลและเรื่องปัญหาเสพติดในเยาวชนแล้วหน่วยงานภาคสังคมและชุมชนยังเป็นส่วนสำคัญในการ

จากข้อมูลในการลงพื้นที่สัมภาษณ์ข้างต้นในประเด็นเรื่องเยาวชนกับสถานการณ์การได้รับความคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัด บันฐานคิดของการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทรรศนะของผู้วิจัยมีความเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐยังคงดำเนินการในการคุ้มครองและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้งบประมาณและอัตรากำลังจากส่วนกลางในการดำเนินการ ฉะนั้นจึงทำให้ในบางพื้นที่จึงได้รับความร่วมมือจากชุมชนน้อยและเมื่อได้รับความร่วมมือจากชุมชนน้อยย่อมทำให้การสะท้อนปัญหาหรือการแก้ไขปัญหามิประสบความสำเร็จ แต่อย่างไรนั้นก็ไม่ถึงกับว่าการดำเนินการที่ผ่านมาภาครัฐจะประสบความล้มเหลวไปทั้งหมด เนื่องจากมาตรการ การคุ้มครอง การบำบัด ยังคงเป็นไปตามที่ได้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำหรับในประเด็นของภาคสังคมและชุมชน ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการยกระดับการมีส่วนร่วมของภาคสังคมและชุมชนให้มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะประเด็นเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอแผนงานหรือยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดในระดับจังหวัด เพื่อให้ภาคสังคมและชุมชนตระหนักถึงของการเป็นเจ้าของปัญหาที่จะเป็นตัวดำเนินการแก้ไขปัญหาเองโดยให้ภาครัฐเป็นกลไกเสริมแทนที่จะเป็นการจัดโครงการเกี่ยวกับยาเสพติดโดยภาครัฐและให้ชุมชนและภาค

ประชาชนไปร่วมซึ่งอาจเกิดการแก้ไขปัญหาดูแลความเสี่ยงและแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอาจไม่ตรงจุด

3. บทบาทของสถานศึกษาในการการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

สำหรับบทบาทของสถานศึกษาในการการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ในประเด็นนี้ฐานคิดของผู้วิจัยมองว่าสถานศึกษาเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อเยาวชนในการที่เป็นพื้นที่ให้ความรู้แก่เยาวชนในการไม่เข้าไปสู่สถานการณ์ความเสี่ยงเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งนี้ยังรวมถึงการเป็นองค์กรหรือสถาบันที่ยึดโยงและเป็นตัวแทนของชุมชนในการแก้ไขและป้องกันเยาวชนจากปัญหายาเสพติด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในพื้นที่เทศบาลเมืองของจังหวัดภาคเหนือตอนล่างเพื่อให้เห็นภาพกลไกและบทบาทของการปฏิบัติการกล่าวคือ ทางโรงเรียนมีการนำอุปกรณ์ตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะมาสุ่มตรวจนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด เช่น มีความสนิทหรือมีวามคุ้นกับกลุ่มเยาวชนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดภายนอกโรงเรียน หากตรวจแล้วพบว่ามีการเสพติดนั้นจะมีการแจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงพฤติกรรมของบุตรหลาน และขอความร่วมมือติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการกลับเข้าสู่วงจรของยาเสพติด ทั้งนี้โรงเรียนจะขออนุญาตต่อผู้ปกครองในการนำนักเรียนเข้ารับการบำบัดเลิกยาเสพติดด้วย หากได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครองทางโรงเรียนจะดำเนินการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ในบางพื้นที่ยังไม่พบว่ามียาเสพติดถึงขั้นต้องได้รับการบำบัด

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียนมีส่วนให้เกิดปัญหายาเสพติดในหมู่เยาวชน ฉะนั้นกลไกของสถาบันการศึกษาบางแห่งจึงมีมาตรการในการเฝ้าระวังซึ่งแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ อาทิ หลังจากเลิกเรียนแล้วโรงเรียนมีการมอบหมายให้ครูได้ช่วยกันสอดส่องพฤติกรรมนักเรียนหลังเลิกเรียนด้วยว่ามีการมีวามคุ้นกับใครหรือไม่ ซึ่งจะมีบางกลุ่มรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ และกลับบ้านเกินเวลาที่เหมาะสมอยู่บ้าง การชักชวนของนักเรียนของสุ่วจความเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด เกิดขึ้นจากบุคคลในชุมชนที่เข้ามาชักชวนนักเรียน ฉะนั้นโรงเรียนจึงขอความร่วมมือจากชุมชนผ่านการประชุมหารือโดยจากการเข้าร่วมประชุมร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ชุมชนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อปัญหายาเสพติดมักเป็นชุมชนที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สีแดงที่มีผู้ค้าและผู้เสพในอัตราที่มาก แต่อย่างไรรันโรงเรียนในพื้นที่ที่จะประเมินสถานการณ์และแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองจับในพื้นที่ชุมชนอยู่อย่างต่อเนื่อง การตอบรับถึงความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชนมีทั้ง 2 รูปแบบคือ มีทั้งการได้รับความร่วมมืออย่างดีและการไม่ได้รับความร่วมมือซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของคนในชุมชนที่มีต่อโรงเรียนและวิสัยทัศน์ของผู้นำชุมชน การดำเนินงานที่เป็น

รูปธรรม เช่น ทางโรงเรียนจะมีกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยโรงเรียนจะมีการออกไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียน ซึ่งในปีนี้มี การออกไปจัดกิจกรรมลานคนตรีนอกโรงเรียนอีกด้วย ทางโรงเรียนจะใช้เครือข่ายของผู้ปกครองและเครือข่ายสภาเยาวชนในการร่วมป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียน และในชุมชนใกล้เคียง

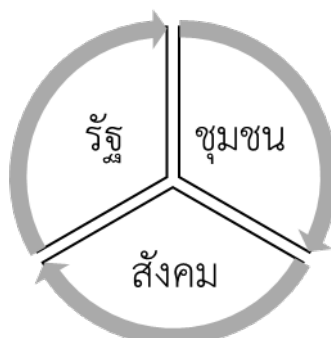
มุมมองความเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดของโรงเรียนและสถาบันการศึกษา คือ ปัญหาเสพติดของเยาวชนมักมีจุดเริ่มจากกลุ่มเยาวชนที่ออกจากระบบการศึกษาระหว่างภาคเรียน กล่าวคือ กลุ่มเยาวชนที่มีความตั้งใจที่จะไม่เรียนหนังสือแล้ว เป็นตัวเชื่อมระหว่างยาเสพติดกับนักเรียนที่ยังคงศึกษาอยู่นอกจากนี้หมู่บ้านมีทางเชื่อมต่อกับหลายหมู่บ้าน ทำให้มีบุคคลภายนอกเข้าออกได้ง่าย หากมีการลักลอบขายยาเสพติดจะทำให้ป้องกันได้ยากโดยเฉพาะจังหวัดที่เป็นพื้นที่เสี่ยง คือ ตาก พิชณุโลก นครสวรรค์ และอุทัยธานี เป็นต้นด้วยเหตุนี้ในเชิงนโยบายในการแก้ไขของทางโรงเรียนต่อปัญหานี้พบว่า ในมุมมองของผู้อำนวยการโรงเรียนคิดว่า การดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติดยังไม่มี ความต่อเนื่อง กล่าวคือ ในบางครั้งมีการเปลี่ยนผู้บริหารระดับนโยบาย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายในด้านนี้ให้ความสำคัญลดน้อยลงด้วย ดังนั้น หากการแก้ไขปัญหาเสพติดได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้บรรลุเป้าหมายได้ดีกว่านี้ นอกจากนี้ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยังไม่มีความตรงไปตรงมา และไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้ผู้กระทำความผิด มีความต้องการที่จะค้าให้มากขึ้น เพื่อนำเงินมาจ่ายต่อเจ้าหน้าที่อย่างผิดกฎหมาย นอกจากนี้สาเหตุอีกอย่างคือการเข้าสู่วัยรุ่นของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความอยากรู้อยากลอง อาจจะอ่อนไหวต่อเรื่องของยาเสพติดได้ง่าย และอาจจะมีพฤติกรรมติดเพื่อน หากมีการชักชวนกันไปกระทำความผิดอาจจะถูกชักชวนไปได้ไกล และในส่วนเรื่องของชุมชนอาจจะยังไม่ใช้ประเด็นที่ส่งผลมากนัก ส่วนมาตรการป้องกันเพิ่มเติมทางโรงเรียนได้มีการมอบหมายให้ครูที่ปรึกษา ให้อาจารย์ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด และครูจะมีการเรียนรู้กฎหมายพื้นฐานเบื้องต้น เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับนักเรียน และแนะแนวนักเรียนให้รับรู้ต่อไป (โรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลเมืองในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 13 พฤศจิกายน 2563)

จากบริบทข้างต้นจะเห็นถึงบทบาทของสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการดูแลเยาวชนในพื้นที่ต่อประเด็นปัญหาเสพติดการปฏิบัติการดังกล่าวไม่แค่เป็นการเฝ้าระวังแต่ยังคงดำเนินการในการลดความเสี่ยงและสร้างเกราะป้องกันผ่านความเป็นครูจรรยาบรรณไปสู่ความร่วมมือกับชุมชนในการรับมือและบรรเทาสถานการณ์ยาเสพติดลง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเพียงแต่สะท้อนให้เห็นภาพบริบทของพื้นที่โดยรวมที่มีกลไกความร่วมมือดังกล่าวที่เกิดขึ้น แต่สภาพตามความเป็นจริงผลการวิจัยยังค้นพบว่าบางโรงเรียนและบางชุมชนยังคงไม่ได้ให้

ความสำคัญหรือตระหนักถึงปัญหานี้ในเชิงรุก แต่อาจมีการรับมือปัญหาตามเท่าที่มีการจัดสรรงบประมาณ ฉะนั้นหากกล่าวอย่างตรงไปตรงมาก็คือ ตัวแปรสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหรือความล้มเหลวดังกล่าวขึ้นอยู่กับบริบทของชุมชนและวัฒนธรรมชุมชนนั้นๆ

4. รูปแบบความร่วมมือของการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

กรอบคิดของรูปแบบรูปแบบความร่วมมือของการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยมุ่งนำเสนอตามแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 1.1 ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ สังคม และชุมชน

การดำเนินงานของรัฐ สังคม ชุมชน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง สะท้อนให้เห็นบทบาทและกลไกของความร่วมมือซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือดังกล่าวไม่สามารถจัดเป็นรูปแบบอย่างตายตัวได้เนื่องจากปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้ปัจจัยหลายๆ ปัจจัยหนุนเสริมให้สภาวะปัญหาดำรงอยู่และมีการพัฒนาระดับการแพร่ระบาดซึ่งในบางครั้งสั้นไหลและในบางครั้งหยุดนิ่ง เนื่องจากปัญหายาเสพติดดังกล่าวได้อาศัยช่องว่างทางกฎหมาย ความหย่อนยานของระบบราชการ ปัญหาความยากจนในมิติทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของการศึกษาในมิติทางวัฒนธรรม และปัญหาด้านค่านิยมและวัฒนธรรมของชุมชน ปัจจัยแห่งต้นตอของการทำให้ปัญหายาเสพติดยังคงดำรงอยู่จึงมักถูกอธิบายอย่างแยกส่วนโดยกำหนดเป็นบทบาทหน้าที่แยกชัดเจนภายใต้การบริหารงานแบบรัฐสมัยใหม่ อย่างไรก็ตามสิ่งที่งานวิจัยฉบับนี้เล็งเห็นก็คือ การกำจัดหรือสร้างแรงต้านต่อปัญหายาเสพติดตัวแสดงที่มีบทบาทอย่างสำคัญ คือ รัฐ สังคม และชุมชน เพราะทั้งสามตัวแสดงนี้จะต้องสร้างกลไกและปฏิบัติการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเสพติดโดยเฉพาะกรณีของเยาวชน โดยกลไกที่ปรากฏขึ้นในแผนภาพ 7.1 ผู้วิจัยต้องการชี้ให้เห็นของธรรมชาติของรูปแบบความร่วมมือของ รัฐ สังคม และชุมชน ธรรมชาติของแผนภาพมีการแบ่งส่วนกันอย่างชัดเจนในการทำหน้าที่ซึ่งก็คือป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด แต่อย่างไรก็ตามทั้งสามชิ้นส่วนที่แยกออกเป็นอิสระไม่สามารถสร้างเป็นรูป

วงกลมได้ด้วยตัวเองอุปมาเท่ากับว่าปัญหายาเสพติดในภาคเหนือตอนล่างในเขตเทศบาลเมืองยังคงมีกลไกของการแก้ไขและรับมือปัญหาดังกล่าวเพียงแต่มีการแยกส่วนกันทำเท่านั้น ซึ่งบทบาทของภาครัฐส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางกฎหมายในการปราบปรามดำเนินคดีและฟื้นฟู ส่วนบทบาทภาคสังคมจะเป็นเรื่องการส่งเสริม การสร้างโอกาส การรักษาทางจิตใจและกายภาพ ส่วนชุมชนมีบทบาทในความร่วมมือ ใฝ่ระวัง เป็นต้น ซึ่งบทบาทดังกล่าวจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลของผู้วิจัยเห็นว่าใน 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่างมีความแตกต่างกันไปตามสภาพปัญหาและบริบทของพื้นที่นำมาซึ่งการประเมินความเสี่ยงและสร้างมาตรการการรับมืออย่างซับซ้อน โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐภายใต้ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 6 และศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่เสมือนเป็นผู้รับผิดชอบต่อปัญหานี้โดยตรง

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากข้อค้นพบในงานวิจัยฉบับนี้ในประเด็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเยาวชนคือ การร่วมมือกันระหว่างครอบครัว ผู้นำชุมชน และการกำหนดปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติด และองค์กรภายในชุมชน ทั้งนี้รวมถึงปัจจัยภายนอก ได้แก่ องค์กรหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นักวิชาการและเครือข่ายชุมชนด้านยาเสพติดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน พร้อมทั้งแสวงหาปัจจัยหรือสาเหตุที่เด็กและเยาวชนหันไปใช้ยาเสพติดมากยิ่งขึ้น ผลวิจัยที่ปรากฏออกมาข้างต้นได้อธิบายไปในทิศทางเดียวกันกับ งานวิจัยของ กิ่งกาญจน์และคณะ (2555) ที่นำเสนอว่าควรมีการสนับสนุนให้เกิดการปฏิรูปนโยบายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มเติม โดยให้ภาครัฐและภาคสังคมได้เข้ามามีความสำคัญในกระบวนการยุติธรรม ต้องทำให้เกิดความเป็นอิสระและไม่ถูกแทรกแซงจากผู้บังคับบัญชาและนักการเมือง นอกจากนี้ ยังต้องมีการปฏิรูปในด้านอื่นๆ อาทิ นโยบายและการบริหารจัดการสารเสพติด การควบคุมและความผิดเกี่ยวกับสารเสพติด การดำเนินคดีเกี่ยวกับสารเสพติด การลดทอนการเป็นความผิดทางอาญา (Decriminalization) เป็นต้น เพื่อให้เกิดนโยบายที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับเยาวชน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อทัศนคติและการปรับเปลี่ยนความคิด โดยการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนในการป้องกันตัวเองจากภัยยาเสพติด ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญที่ทุกหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นที่ทุกหน่วยงานจะต้องตระหนักถึงอย่างสำคัญปัญหาในทุกๆ มิติไม่ว่าจะเป็นบริบทชุมชน ปัญหาเรื่องการศึกษา และค่านิยม ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยอย่างหนึ่งที่น่าไปสู่การแก้ไขปัญหาเชิงนโยบายเรื่องยาเสพติดจะต้องเริ่มจากการมีส่วนร่วมของตัวแสดงที่

สำคัญ คือ ชุมชน และครอบครัว ภายใต้หลักการกระจายอำนาจของโครงสร้างอำนาจรัฐเพื่อนำไปสู่การจัดการปัญหาในเชิงนโยบายที่มีประสิทธิภาพได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่า การที่จะกำหนดนโยบายที่เหมาะสมนั้น จำเป็นที่จะต้องในแนวคิดประสานความร่วมมือระหว่างรัฐและสังคมตามแนวคิดของ Agranoff and McGuire (2003) เข้ามาช่วยในกระบวนการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและสังคมทั้งแนวนอนและแนวตั้ง ประกอบด้วยการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ (policymaking and strategy-making: PM) การแลกเปลี่ยนทรัพยากร (resource exchange: RE) และการร่วมโครงการ (project based: PB) ซึ่งนโยบายการแก้ไขยาเสพติดของเยาวชนที่ดี จะต้องมียุทธศาสตร์ การแสวงหาข้อมูลและความต้องการ พิจารณาข้อเสนอแนะ กฎระเบียบ การรวมเข้าด้วยกันของแรงผลักดันนโยบาย การหาทรัพยากรทางการเงินและการคลัง ได้แก่งบประมาณที่สมเหตุสมผล เป็นต้น งานศึกษาของ Agranoff and McGuire (2003) จึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้ขยายพรมแดนการศึกษาไปจนพบประเด็นว่าความสำเร็จของการแก้ไขปัญหายาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดประสานความร่วมมือระหว่างรัฐและสังคม ซึ่งผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างหน่วยงานภาครัฐและชุมชนได้สร้างมาตรการและกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากกิจกรรมการส่งเสริม การแข่งขันกีฬาต่างๆ ควรมีมาตรการเชิงรุกที่ช่วยในเรื่องของการสร้างคุณภาพชีวิตคนในชุมชนให้มีความมั่นคง ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น โดยปัญหายาเสพติดไม่สามารถแก้ด้วยการปราบปรามอย่างเดียว ต้องควบคู่ทั้งการป้องกัน เฝ้าระวัง และบำบัดรักษาและควรเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด (Agranoff, R., McGuire, M., 2003) อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าเป็นอุปสรรคต่อแนวคิดของของ Agranoff and McGuire (2003) ที่งานวิจัยฉบับนี้สะท้อนให้เห็นคือ ทำอย่างไรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่านี้ เนื่องจาก ปัญหายาเสพติดในชุมชน เป็นปัญหาที่ประชาชนในชุมชนไม่อยากจะเข้ามายุ่งเกี่ยว เนื่องจากเกรงว่าเมื่อเข้ามายุ่งเกี่ยวแล้วจะไม่ปลอดภัย ประกอบกับสภาพชุมชนเมือง มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกัน สาเหตุนี้ทำให้ปัญหายาเสพติดที่ถึงแม้ว่าปัญหายาเสพติดในเยาวชนจะลดลงหรือหมดไปในบางเวลา แต่ก็ยังมีให้เห็นเป็นระยะๆ ไม่สามารถแก้ปัญหาให้หมดไปอย่างยั่งยืนได้

ทั้งนี้ในประเด็นเรื่องรูปแบบความร่วมมือ การการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ผลการศึกษาทำให้เห็นความสามารถในการนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อการป้องกันยาเสพติดในเยาวชนได้โดยเฉพาะข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์พฤติกรรมของเยาวชนนำมาซึ่งการลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ในประเด็นนี้อธิบายเพิ่มเติมจากงานของ Ajzen และ Fishbein ที่อธิบายเฉพาะพฤติกรรมและทัศนคติที่มีต่อสารเสพติด เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญที่มีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคลมี ทัศนคติทางบวกต่อ

พฤติกรรมจะมีความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรมออกมาก็ตาม (Ajzen, I., & Fishbein, M., 1980) และการรับรู้ที่มีต่อยาเสพติดเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ได้เห็นต่างออกไปจากของ Ajzen และ Fishbein โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการให้ความรู้และการทำให้เด็กและเยาวชนตระหนักได้ถึงโทษที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้ยาเสพติดซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมและทัศนคติของที่มีต่อยาเสพติดเพียงปัจจัยเดียว นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังนำไปสู่มาตรการในการดำเนินงานเพื่อการการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาวชนดังนี้

1. มาตรการทางการศึกษา เพื่อให้ความรู้ ปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมของนักเรียน เช่น การกำหนดเนื้อหาความรู้เพื่อการป้องกันยาเสพติดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การสอดแทรกเนื้อหาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนต่างๆ หรือกิจกรรมในโรงเรียน เป็นต้น

2. มาตรการทางเลือก อาทิ ด้านสุขอนามัย ด้านจริยธรรม ด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้วยการส่งเสริมทักษะชีวิตให้กับเยาวชน เพื่อสร้างคุณลักษณะหรือความสามารถในเชิงสังคม จิตวิทยาเพื่อให้เยาวชนสามารถเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นกิจกรรมกลุ่มเพื่อน เพราะเป็นกลุ่มที่มีต่อความคิด การรับรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชน เป็นต้น

3. จัดตั้งศูนย์ให้บริการให้คำปรึกษาโดยอาจารย์แนะแนว หรือเพื่อนเยาวชนวัยเดียวกับในสถานศึกษา เพื่อก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม สร้างค่านิยมใหม่ในเรื่องของการคบเพื่อนและการไม่ใช้สารเสพติด ตลอดจนมีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญา หรืออาจใช้ศูนย์ดังกล่าว จัดกิจกรรมบำบัดในลักษณะของค่ายเยาวชนในโรงเรียน เป็นต้น

4. มาตรการป้องกันและตักเตือนในส่วน of เยาวชนที่เป็นผู้ค้ายาเสพติด โดยสถานศึกษาควรจัดการอย่างจริงจัง มีการประสานงานกับตำรวจหรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสามารถจัดทำยุทธศาสตร์การจัดตั้งระบบเฝ้าระวัง แจ้งเตือนภัยและสร้างสภาวะป้องกันที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของเยาวชน ด้วยการสำรวจสภาพปัญหาอย่างสม่ำเสมอ มีช่องทางการแจ้งข่าวสารที่หลากหลายที่สามารถสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยให้กับผู้แจ้งข่าวสารและเบาะแส เป็นต้น

จากอภิปรายผลการวิจัยข้างต้นผลการศึกษาที่เกิดขึ้นนำไปสู่ข้อค้นพบในงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและยาเสพติด จึงนำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ แต่อย่างไรนั้นจากการนำแนวคิดและวรรณกรรมวิจัยบางส่วนเข้ามาสังเคราะห์ร่วมกับผลการวิจัยในข้างต้นผู้วิจัยเพียงแต่ต้องการนำเสนอให้เห็นว่าประเด็นเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ลดความเสี่ยง และแก้ไขปัญหายาวชนที่เกี่ยวข้อง

กับยาเสพติดของ รัฐ สังคม และชุมชน ในพื้นที่ชุมชนเขตเทศบาลเมืองในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างเป็นการศึกษาที่มีแนวโน้มสอดคล้องและเพิ่มเติมองค์ความรู้จากประเด็นอื่นๆ นอกเหนือจากวรรณกรรมวิจัยที่มีการศึกษามาทั้งนี้ก็เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ซึ่งไม่ได้เหมารวมขอบเขตการศึกษาในภาพรวมทั้งหมดของประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานภาครัฐทุกภาคส่วนทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงานภาคประชาชน และชุมชน สามารถใช้ประโยชน์จากงานวิจัยฉบับนี้ในฐานะเป็นข้อมูลพื้นฐานในนำไปสู่การแก้ไขและการมีส่วนร่วมในปัญหาเสพติดในเยาวชนภาคเหนือตอนล่าง
2. งานวิจัยฉบับนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความรู้เข้าใจให้แก่เยาวชนในการป้องกันและลดความเสี่ยงในการเข้าถึงวงจรยาเสพติด
3. งานวิจัยฉบับนี้นำไปสู่การนำเสนอเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ

ข้อเสนอแนะที่สืบเนื่องจากผลวิจัย

1. งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่างฉะนั้นจึงไม่ใช่อธิบายปรากฏการณ์การแก้ไขปัญหาเสพติดของเยาวชนในภาพรวมทั้งประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการขยายขอบเขตพื้นที่การศึกษาและขยายประเด็นที่ศึกษาเพิ่มเติม
2. ในงานวิจัยฉบับนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ฉะนั้นจะต้องคำนึงถึงการให้ข้อมูลขอความยินยอมต่อผู้ปกครองและตัวเยาวชนในการขอสัมภาษณ์
3. ประเด็นเรื่องยาเสพติดเป็นประเด็นค่อนข้างอ่อนไหวในทางสังคมฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ การถูกปฏิเสธในการให้ข้อมูล ดังนั้นในการทำวิจัยต่อยอดครั้งต่อไปอาจต้องมีการแก้ไขสถานการณ์ในกรณีนี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

กิงกาญจน์ จงสุขไกล, อังคณา ชินเดช, อภิษฎา คุณาพรธรรม, นเรนทร์ ตุนทกิจ, และบัณฑิตา จัวนประเสริฐ. (2555). สถานการณ์ปัญหาเสพติด การแพร่ระบาดและผลกระทบในกลุ่มเด็กและเยาวชนในพื้นที่ท่องเที่ยว: กรณีศึกษาเมืองพัทยาและเกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิษณุโลกฮอตนิวส์. (2558). ยาบ้าในจ.พิษณุโลกยังคงแพร่ระบาดรุนแรง ป.ป.ส.ภาค 6 ระดม
หน่วยงานป้องกันระยะ 5 ปี. สืบค้น 29 กันยายน 2562, จาก
<https://www.phitsanulokhotnews.com/2016/02/18/81525>.
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social
behavior*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Agranoff, R., McGuire, M. (2003). *Collaborative public management: new
strategies for local government*. Washington, D.C.: Georgetown
University Press.
- NorthernNews. (2562). ปปส.ภาค 6 ได้นำสื่อมวลชนเหนือล่างสัมมนาดูงานด้านการป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติด. สืบค้น 29 กันยายน 2563, จาก
<http://www.tigernews.tv/23/09/2019/155662/>.